

[Justitsministeren]

nødvendigt med konkrete aftaler om overførelse.

Men jeg takker for den venlige måde, hvorpå man har modtaget disse to lovforslag, og regner med, at vi efter en gennemgang i udvalget kan gennemføre dem nogenlunde i den skikkelse, de her er foreslået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 4:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af detentionerne under politiets regie.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 2/10 85).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 13 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

Af Torben Lund (S) m.fl.
(Fremsat 28/11 85).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

De to beslutningsforslag fra venstresocialisterne og socialdemokratiet indeholder forslag om at nedlægge detentionerne under politiet og i stedet henlægge opgaven med at tage vare på berusede personer til sundhedsmyndighederne. Beslutningsforslaget fra VS

lægger sig ikke fast på, hvordan nyordningen i givet fald skal udformes, mens der i beslutningsforslaget fra socialdemokratiet stilles forslag om at oprette centraldetentioner med lægelig og plejemæssig bistand i de større byer og om at indrette detentionsfaciliteter i tilknytning til de lokale sygehuse i de andre byer.

Efter den gældende ordning er det jo politiet, som har til opgave at tage vare på berusede personer, der er til fare for sig selv eller andre, og politiet foretager årligt ca. 30.000 detentionsanbringelser af berusede personer.

Der er sket dødsfald, men set i forhold til det samlede antal anbringelser må man sige, at der er meget få tilfælde af dødsfald i politiets detentioner. Jeg kan således nævne, at der i København i perioden 1980-84 har været i alt ca. 48.000 detentionsanbringelser, og der er i denne periode sket tre dødsfald. Man må desværre stille det spørgsmål, om dødsfald overhovedet helt kan undgås, hvad der ikke er meget der tyder på at det kan.

Der er her tale om en for politipersonalet meget vanskelig og ubehagelig opgave, og den bliver selvfølgelig ikke mindre ubehagelig af, at der kan indtræde dødsfald eller andre ulykker i forbindelse med detentionsanbringelse. Det er også på den baggrund, politiets organisationer har rejst spørgsmål om ændringer. Jeg synes, man kan sige, at politiet har søgt at løse opgaven på bedst mulig måde.

Som jeg tidligere har givet udtryk for over for folketinget som svar på et spørgsmål, kan det være et problem, om det ikke er rigtigt at overveje en nyordning på området, ikke mindst på baggrund af, at politiet selvfølgelig ikke kan være i besiddelse af den nødvendige lægelige indsigt, som i nogle tilfælde kan være af betydning ved stillingtagen til, hvordan man skal forholde sig over for spirituspåvirkede personer. Altså, spørgsmålet er, om personer med lægeuddannelse skal være med i forbindelse med detentionsanbringelse.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at en henlæggelse af opgaven til sundhedsmyndighederne ikke vil støde på nogen modstand fra justitsministeriets side, og jeg er parat til at drøfte dette spørgsmål nærmere. Det er imidlertid min opfattelse, at vi må have problemet grundigt undersøgt, inden vi eventuelt beslutter os til at gennemføre ændringer. Jeg er på forhånd noget skeptisk over for tanken